

AZ ABESSZÍNIAI BONYODALOM

AZ OLASZORSZÁG és Abesszínia között beállott és már hónapokig eltartó feszültség tulajdonképpen csak egy újabb fejezete a már közel egy félszázad óta tartó viszálykodásnak. Olaszország a múlt század 80-as éveiben irányította először figyelmét Északkelet-Afrika felé. Megszállotta 1885-ben Massana kikötőjét; néhány év múlva a beljebb fekvő Asmara városát vette birtokába, egyben baráti összeköttetést kötött Abesszínia akkori uralkodójával, Menelik Nyegussal, ami Itáliának politikai és gazdasági előjogokat biztosított az új „Eritrea“ tartomány részére. Később, 1891-ben, Angliával való előzetes megegyezés alapján, Olaszország megszerezte az Indiai-Óceán partvidékein elterülő és ugyancsak Abesszíniával határos Szomáü földet. Midőn azonban 1896-ban Olaszország újabb térhódítást kísérelt meg Abesszínia északnyugati tartományainak rovására, váratlanul erős ellenállásra talált, mely Aduánál az olaszok katonai kudarcával végződött. Róma akkor abbahagyta terjeszkedési törekvéseit Etiópiával szemben és figyelmét azóta inkább északafrikai gyarmataira — Tripoliszra — fordította. Létrejött ugyan 1905-ben egy egyezmény Anglia, Francia- és Olaszország között, mely Abesszínia függetlenségét volt hivatva biztosítani, de egyben ott „érdekszférákat.. biztosított a három nagyhatalom részére. Így megmaradt Abesszíniában továbbra is az ellenszenv, sőt gyűlölet az európaiak, de különösen az olaszok ellen, melyet az 1928-ban a két ország között megkötött újabb baráti szerződés sem tudott eloszlatni.

A jelenlegi bonyodalom közvetlen oka olasz bennszülött csapatoknak kétízben való indokolatlan megtámadása abesszín fegyveres osztagok által a közös, de pontosan meg nem állapított határ mentén. Ezek az összeütközések az olaszok részéről tetemes véres veszteségekkel jártak. Az ügyből kifolyólag mindkét állam a Népszövetséghez fordult, mely úgy döntött, hogy a kérdést el kell napolni, egyben a feleknek közvetlen tárgyalásokat ajánlott. Utóbbiak — mint tudjuk — most már hetek óta folynak. Egyetlen eredményük, hogy Abesszínia kormánya végre hajlandónak nyilatkozott az olasz javaslatot elfogadni, mely szerint a vitás határterületek mentén egy 6 km-es semleges sáv létesítendő.

Közben azonban az új, nemzeti öntudatának magaslatán álló fasiszta Itália nagyjelentőségű lépésre határozta el magát. Február közepén két gyaloghadosztály, repülő- és harckocsi-alakulatok, nagy-